

#1 -2017

Norges Unge Katolikker
SKAM

Bilder: NUK.

- 4 Vårsamling
- 5 Konfirmanthelg i St. Johannes
- 6 Tema - Hverdagsskam
- 8 Nyheter
- 10 Reisebrev fra Sri Lanka
- 12 5 på Mariaholm
- 14 Adventsaksjonen
- 15 Hva kan du bidra med i NUK
- 16 Helgen - St Joseph av Cupertino
- 18 Tema - Skam eller frykt
- 20 Qltur
- 22 Meninger - Ingen skam å følge Ham
- 24 SKAM portrett: Sana Bakkoush
- 26 Qprest - Det viktigste med fasten
- 27 Q tips fra Pave Frans
- 28 Kateketisk spalte
- 31 Aksjemegleren og Fiskemannen

Innhold

Redaksjonen

Redaktør
Caroline
Belaunde
Brynsrud

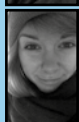
Ungdomsprest
Andreas
Ruprecht

Journalist
Victoria
Oftestad

Layout
Karol
Michalcuk

Journalist
Susanne
Tande

Journalist
Cecilia
Bruce

Journalist
Odin Fredrik
Rustad

Illustratør
Maria
Pham

Leder

En dag i januar satt Q redaksjonen samlet for å snakke om hva dette nummeret av bladet skulle handle om." Hva er 13-18 åringer interesserte i nå for tiden?" spurte vi oss. Svaret var en selvfølgende- SKAM!

Slik kom vi frem til at "skam" skulle være tema for dette bladet, både i betydningen av serien og verbet (å skamme seg). Mange ikke- troende forbin- ner katolisisme med skam. En gang fikk jeg til og med spørsmå- let: "Er det ikke kipt for

katolikker at de hele tiden skammer seg?" Hadde denne perso- nen et poeng? Skam- mer katolikker seg mer enn andre?

Det er ikke så galt å skamme seg som alle skal ha det til. Følelsen av skam forteller oss at vi har gjort noe dumt. Skam fungerer som et kompass, som hjelper oss å se hvilken ret- ning vi burde gå i.

Mange sliter med at de skammer seg selvom de ikke har gjort noe galt. Et klassisk tilfelle av dette er å skamme

seg over troen sin. Det kan du bare slutte med her og nå.

Hvis vi blir bedre til å spørre oss selv: "Hvor- for skammer jeg meg nå? Hva galt har jeg gjort?" så kan man komme frem til om skammen man føler er nødvendig eller ikke. Om du har gjort noe dumt, er det bare å se skammen i øynene, og å gjøre opp for dine feil.

Kanskje vi må bli bedre til å bruke skam på en positiv måte?
- Caroline

I skrivende stund er redaktøren på Sri Lanka som frivillig hos Caritas.

Q – Katolsk Ungdom # 1 2017

Målsetting:

Q – Katolsk Ungdom er et blad skrevet av og for unge katolik- ker i Norge, utgitt av NUK. Bladets målsetting er å virke som et forum for bevisstgjø- ring i katolsk tro. Det skal gis et klart bilde av Kirken og dens lære, og fordype seg i emner som opptar ungdom i dag. Q skal gjenspeile NUKs aktivitet, bidra til å styrke de unges til- hørighet til den katolske Kirke, og være en hjelp til å knyt- te de flernasjonale grupper sammen.

Adresse:

Akersveien 16a
0177 Oslo

Epost: q@nuk.no

Konto: 3000 16 91399

Utgiver:

Norges Unge Katolikker
Akersveien 16a
0177 Oslo

Telefon: 23 21 95 40

Fax: 23 21 95 43

Epost: nuk@nuk.no

Web: www.nuk.no

Trykk: Krona Trykk

Opplag: 1400

Utgivelse:

Q – Katolsk Ungdom kommer ut 4 ganger i året, og er rettet mot katolsk ungdom i alderen 13 – 18 år. Bladet sendes kun til betalen- de medlemmer i NUK.

Ansvar: Redaksjonen setter pris på leserbrev og artikler. Meninger fremsatt i disse står for forfatterens eget regning. Oppgi alltid navn og adresse, og send gjerne med bilde. Ønsker du å være anonym på trykk, godtas som regel dette.

NUK: Norges Unge Katolikker (NUK) er en sammenslutning av katolske barne- og ung- domslag som har sitt utspring i de katolske menighetene i Norge. Organisasjonen er partipolitisk uavhengig. NUK skal være for alle katolikker i Norge, og bygger på grunnpi- larene TRO, FELLESSKAP og HANDLING.

Bidragstere

Mathias Ledum
Ellisiv Solberg
Thien Nguyen
Sara Daae
Rebecca Nguyen

Cecilie Beichman
Sofie Aceveda
Ludvig Hareide
Joakim Ramse
Camilla Cselenyi

Forsidebilde
NUK

Vårsamling

En fredag ettermiddag samlet en haug med ungdommer seg for å dra på vårsamling, en helg med ledertreningskurs og kirkegang. Så hvorfor

Det å være på leir er noe mange, meg selv inkludert, har hatt stor glede av. Vi er samlet i et fellesskap for å ha det gøy sammen og for å dele troen vår. Noe

og synge. Men vårsamling er ikke bare leir. Vårsamling er ledertrening.

Det handler ikke bare om fellesskapet og om

sammen, og selvfølgelig har vi det kjempegøy mens vi lærer å bli ledere. Så om du vil bli leder, eller bare har lyst til å være med på en helg litt utenom

// **Noe av det jeg liker best er å sitte igjen etter en aftnebønne, etter at de fleste har lagt seg, og bare nye stillheten.**

velger vi ungdommer å dra på en slik helg, eller kanskje enda viktigere: hvorfor burde vi?

av det jeg liker best er å sitte igjen etter en aftnebønne, etter at de fleste har lagt seg, og bare nye stillheten

troen vi får oppleve. Det handler om hvordan vi kan gi denne gleden videre til andre, som ledere. Vi lærer

det vanlige, så anbefales ledertrening på det varmeste.

Konfirmanthelg i St. Johannes

Den 18. til 19. februar var det tid for overnatting for konfirmantene ved St. Johannes. Vi var omtrent 15 deltagere som samlet seg for å bli bedre kjent med hverandre og for å ha en spennende og morsom overnatting sammen.

hele aktiviteten! Etter det var det tid for mat, også en prat om troen med Pater Phu. Etter praten var det booket for rebusløp, og vi fikk vite at premien var tid på mobilen (mobilbruk var ellers ikke lov i løpet av helgen). Dette var god motivasjon for å gjøre det bra under

Jeg kan ikke beskrive hvor gøy denne helge var for meg. Jeg ble kjent med mange nye mennesker, og det var topp stemning hele tiden. Å være leder er utrolig gøy, og jeg har lyst til å oppfordre flere til å prøve seg på lederrollen, men jeg vil mest av alt

kjent med mange nye mennesker som du har felles med: troen. Som en konklusjon så vil jeg anbefale alle å ta sjansen til å bli med på overnattinger og alle arrangementene NUK arrangerer. Jeg vet det er skummelt for mange første gangen, spesielt hvis man ikke

// **Å være leder er utrolig gøy, og jeg har lyst til å oppfordre flere til å prøve seg på lederrollen.**

Vi startet denne utrolig bra overnattingen med å ha «bli kjent»-leker. Vi lekte avisleken, som var kjempevellykket; det virket som om alle moret seg under

rebusløpet! Og så kanskje til høydepunktet i overnattingen: beat4beat. Folk var utrolig blide, livlige, gira og alle moret seg skikkelig.

oppfordre flere til å bli med på overnattinger og leirer. Benytt deg av mulighetene NUK og menigheten din tilbyr! Det er en gyllen anledning til å bli

kjenner noen, men jeg kan love deg at dette ikke er et problem. I NUK er vi flinke til å inkludere alle!

«Hverdagsskam»

Det hender av og til at jeg får spørsmål fra folk jeg ikke kjenner så godt om jeg er «veldig kristen». Ofte vet jeg ikke helt hva jeg skal svare, for folk som ikke vet så mye om religion har lett for å sette folk i bås, og jeg er ofte redd for å ende opp som «hun lille kristne».

Jeg vet jo selvfølgelig at det er galt å skamme seg over religionen sin, og det er ikke det jeg gjør, men noen ganger kan det være litt flaut – nettopp fordi det er så få av de jeg henger mest med som

dra før alle andre en søndag morgen fordi du må i kirken, er det lett å få religionen til å fremstå som en byrde – og det er kanskje det jeg er mest redd for, at det skal virke som om jeg ikke er selvstendig og at jeg kun går i kirken fordi foreldrene mine sier at jeg skal. Egentlig syns jeg jo det er kjempehyggelig å møte folk og Gud og å ha en liten «pause» fra mas og kjas.

En annen grunn til at det å snakke om religion kan være flaut, er at du kan føle deg litt

å tenke på hvor stort det katolske felleskapet egentlig er, og noe som den polske vertsmoren min fra WYD sa i sommer: «Det er nok fint at majoriteten i et land er katolikker, men jeg tror nok at dere som er unge katolikker i et land der det er sjeldent, lar religionen ta en større og viktigere plass i hverdagen, fordi dere er så få og det ikke er en selvfølge».

Det jeg tror er en viktig tanke å ha med seg – at vi har et spesielt ansvar for å representere unge, norske ka-

se seg foran alle kan føles som litt mye, kan du for eksempel korse deg med tommelen på resten av hånden, eller kjøre min versjon: late som du klør deg litt på pannen, på brystet og på begge skuldrene, neeida.

Noe av det mest fundamentale er å huske på at den verdenen du er i med dine ikke-katol-

//

Når du er på overnatting og må dra før alle andre en søndag morgen fordi du må i kirken er det lett å få religionen til å fremstå som en byrde.

opplever det samme. Som katolikk skal du be før hvert måltid, og det å korse seg er jo en enkel gest, men når du sitter i kantina mellom en masse folk som forbinder det å korse seg med spanske fotballspillere (og det er ikke akkurat det jeg utstråler), kan det lett bli spørsmål og rare blikk. Når du er på overnatting og må

som en predikant som forsøker å «omvende» alle rundt deg – at du blir litt «for mye» og distanserer deg fra resten. Og det kan jo være kjernen av hele flauhetsfølelsen; å ikke skille seg ut. Da er det viktig å huske på at det er ca 1,2 milliarder andre mennesker i verden som deler akkurat samme tro som deg. Det hjelper meg ofte

tolikker, ikke nødvendigvis ved å rope ut om det vi tror på, men ved å være åpne for spørsmål. Når jeg nevner for venner at jeg er katolikk er det flere som viser oppriktig interesse, og det er faktisk flere av dem som alltid har hatt lyst til å gå på midnattsmesse og som planlegger å bli med meg til påsken. Dersom det å kor-

ske venner; på skole, på jobb og rundt omkring, er den samme som den verdenen der

finne din plass og en mening med livet. Du burde også huske på at katolisismen ikke

med store hjerter for andre og ikke nødvendigvis store stemmer, men glede over troen,

likk i dagens sekulære samfunn, er det viktigste å være representanter for kristendom-

//

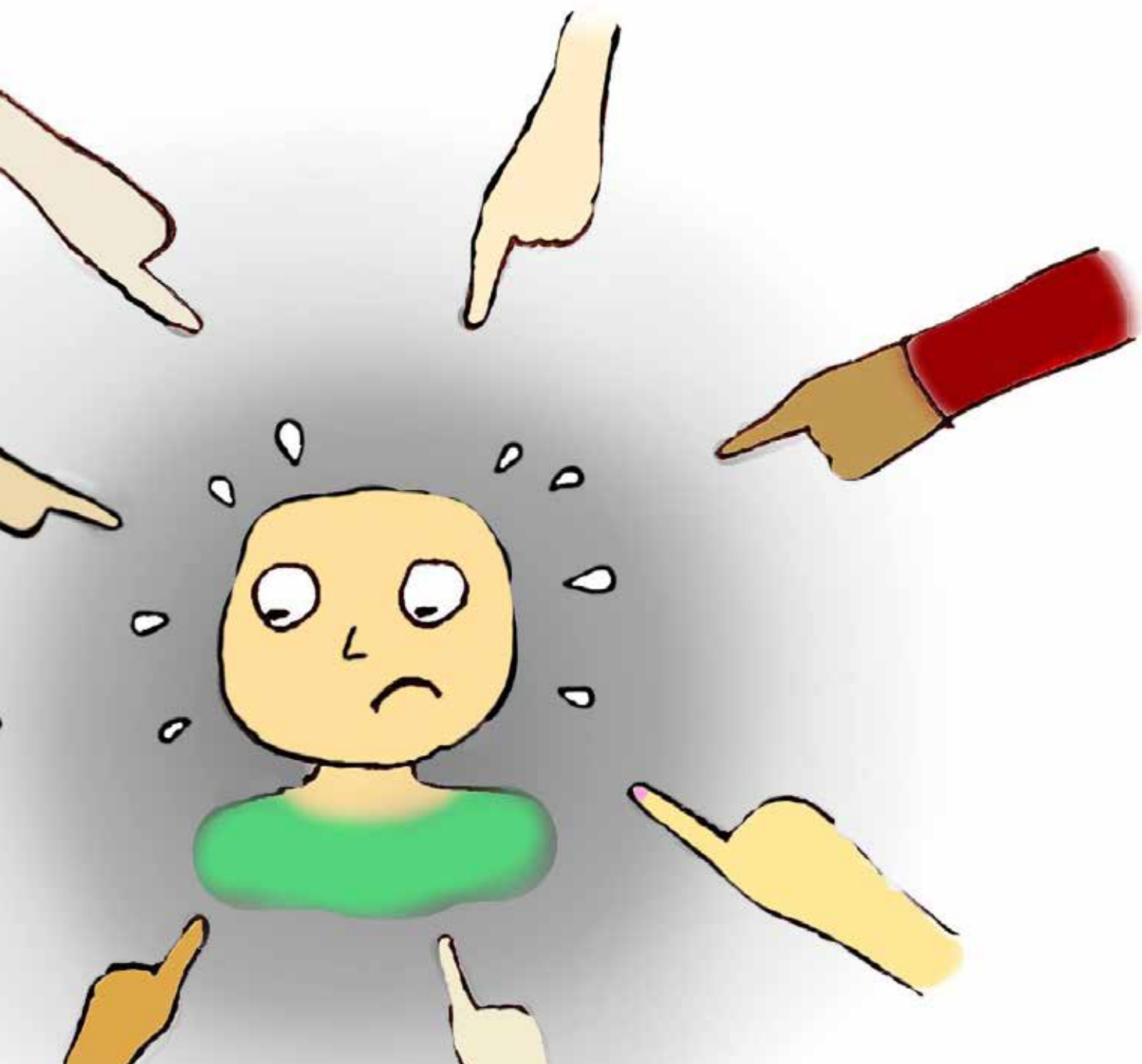
Det er viktig å huske på at det er ca 1,2 milliarder andre mennesker i verden som deler akkurat samme tro som deg.

du går i kirken, ber og skrifter. Å koble disse sammen er et viktig skritt på veien mot å

spredte seg så langt ved at alle satt hjemme og ba sin egen stille bønn – mennesker

gjorde at flere ville føle på den samme gleden. For å avslutte vil jeg si at som ung, norsk kato-

mens grunnleggende verdier; nestekjærlighet, barmhjertighet og rettferdighet.

Qnyheter

Dette mener Paven om å hjelpe tiggere:

Mange unnlater å gi penger til hjemløse, men pave Frans understreker at man alltid må hjelpe dem som lever på gata. I et intervju publisert dagen før askeonsdag, ble paven vår spurt om han syns man burde gi penger til de som tigger på gata. «Mange unnlater å gi penger til de hjemløse, for eksempel tenker de 'han kommer bare til å kjøpe alkohol, og ikke mat'. Disse burde tenke over hvilke hemmelige gleder de selv bruker penger på. Det er mange unnskyldninger til å ikke hjelpe tiggere, men det vil alltid være den riktige handlingen!», sa pave Frans. Han understreket at man som kristen må vise respekt, medfølelse og interesse til tiggere og hjemløse. Intervjuet ble gjort for et magasin drevet av hjemløse i Roma, i samarbeid med Caritas.

Bilde: Alex Proimos

Catholic News Service, Catholic Herald

Mann på New Zealand bygger kirke av trær i hagen sin

Den New Zealandske landskapsarkitekten Barry Cox fikk plutselig det han kalte "en åpenbaring" om at han skulle bygge en kirke av bare trær. Det stemmer; ingen stein, glass eller sement. Kun Trær. Resultatet ble verdens første kirke i dennestilen. Kirken ligger i hagen til Barry Cox, og den kan romme opp til 100 mennesker.

Bilde: Aletea

Pave Frans har fylt 80 år

I anledning paven's bursdag 17. desember, innba Vatikanet troende fra hele verden til å sende bursdags-hilsner til pave Frans. Vi håper paven hadde en flott bursdag, og at han måtte leve i mange år fremover!

katolsk.no

Vi har fått ny organisasjonskonsulent!

I januar fikk NUK-staben et nytt tilskudd. Aleksandra Sramkowska har nå fått jobben som organisasjonskonsulent, hvor hun hovedsaklig kommer til å ha kommunikasjonsansvar. Aleksandra er 28 år gammel og kom til Norge fra Polen i 2012. Hun har en mastergrad i kulturkunnskap og spesialisering i kulturkommunikasjon. Vi i redaksjonen har allerede hatt den glede å møte henne, og i neste nummer av Q vil det komme et eksklusivt intervju. Vi ønsker Aleksandra hjertelig velkommen!

Bilde:

Oslo katolske bispedømme

Verdens eldste dominikanerinne omkom i en alder av 110 år

Franske søster Marie Bernardette var den eldste søsteren i Dominikanerordenen, I et intervju i fjor ble det fortalt: «da hun ikke lenger kunne gjøre husarbeid, begynte hun å lage rosenkranser. Nå kan hun ikke lenger lage dem, men ber hele dagen.» Søster Marie Bernardette omkom i midten av februar i år. I april ville hun hatt 90-årsjubileum som nonne.

Catholic News Agency

NUK deltok på DUKs årsmøte!

Helgen 18.-20. november dro Jakob og jeg som representanter fra NUKs arbeidsutvalg til Danmark for å være med på DUKs årsmøte.

Vi var på leirstedet Ømborgen – DUKs Mariaholm – et riktig skjønt sted, skikkelig leirstemning, akkurat som Mariaholm, men på flattere mark. DUK er i en lignende situasjon som NUK, vi er et mangfoldig katolsk fellesskap i et nokså sekulært samfunn. Jakob og jeg fikk høre hvordan DUK arbeider lokalt og nasjonalt, vi lærte om deres fokus på både katekese, ungdomslag og unge voksne.

Tilstede var også en representant fra SUKs AUV. Vi har begynt å planlegge en fellesnordisk helg for unge voksne i Vadstena i Sverige i september 2017. Her kan vi bli bedre kjent med andre unge katolikker fra Danmark og Sverige.

Hjertelig takk til DUK for at vi fikk bli med på deres årsmøte!

Tekst: Anja Persvold

Vi satser på deg!

Fredag 6. januar møttes representanter fra alle NUKs blader og nettredaksjonen til idémyndring og sosialt samvær på Katarinahjemmet.

Vi diskuterte hva som må til for å treffe ungdom, om stoffet passer for ulike aldersgrupper, og hvordan kommunisere godt. Alle deltok med en fantastisk innsats, og resultatet ble mange gode svar på spørsmålene vi stilte! Vi satser enda mer på unge fremover, og blir aktive på flere sosiale media. Under workshopen fikk vi en sniktitt på NUKs nye youtubebruker, og en presentasjon fra gutta som lager film. Følg med i tiden fremover – kanskje kommer det ut en video eller to?

Lørdag den 28. januar hadde vi kurs med LNU's kommunikasjonsrådgiver om det å skrive godt til en bestemt målgruppe. Det er ikke ukjent at Kirkens lære omfatter alt mellom himmel og helvete, og alt fra Pave til prevensjon. Så hvor skal man egentlig starte når man vil skrive noe som interesserer unge katolikker i Norge?, skrev kursdeltaker Mathias Bruno Ledum. Les mer om kurset vi var på på nuk.no.

Tekst:

Ingebjørg Forsman Bærø

Reisebrev fra Caroline,

som er frivillig hos Caritas på Sri Lanka

Klokken er 17:10 på ettermiddagen, og solen skinner lavt på himmelen over Jaffna. I skrivende stund har jeg akkurat kommet ut av dusjen. Det er bare kaldt vann her, derfor dusjer jeg alltid kl 17:00. Da har nemlig vannet i rørene rukket å bli lunkent av solen i løpet av dagen. Forresten så hadde jeg dusjbesøk idag; det var en mørkegrønn liten frosk som ville bli med.

"Skal du virkelig helt til Sri Lanka, helt alene?". Dette spørsmålet fikk jeg flere ganger før jeg satte meg på flyet siste dagen i januar i år. Og jeg må innrømme at jeg tenkte det selv. Jeg har jo reist og bodd i utlandet alene flere ganger før, men jeg har aldri dratt avsted uten å vite så lite om hva jeg skulle i det jeg kom frem.

Jeg fikk visum tre dager før avreise, og det var ikke før jeg mellomlandet i Amsterdam at jeg

fikk svar på mailen om hvem som skulle møte meg på flyplassen i Colombo (hovedstaden). Nå tenker du sikkert: "Huff, så uorganiserte Caritas Sri Lanka er!". Det var hvertfall det jeg tenkte.

Da jeg kom frem, skjønte jeg at ordet "uorganisert" kanskje ikke var det rette å bruke om Caritas Sri Lanka. Jeg fikk raskt med meg at ting i dette landet fungerer på en litt annen måte enn det vi er vant til hjemme; de har et helt annet forhold til tid, gjøremål og timeplaner enn det vi har.

La meg illustrere med et eksempel:

Forrige uke var det noen som banket på døren min kl 08:00 og spurte om jeg var klar til å dra. "Dra hvor?" "Vi skal på analysetur til en landsby nå for å kartlegge situasjonen deres så vi kan hjelpe

de!". En annen gang fikk jeg spørsmål om jeg kunne holde tale om fredsbygging foran 50 mennesker, inkludert regjeringsansatte. "Selvfølgelig! Når er det til?" "Klokken 13:00 idag" Jeg ser på klokken, den er 10:00.

Som du kanskje har skjönt, så får jeg sjansen til å gjøre alt mulig rart her på Caritas kontoret. Det er kjempegøy, og jeg får virkelig utfoldet meg! Jeg har aldri følt meg mer som en potet. I tillegg underviser jeg syv klasser i engelsk. Klassene er veldig forskjellige fra hverandre; jeg underviser alt fra ansatte på Caritas kontoret til studenter ved Jaffna University til jenter på en pikeskole. Men yndlingsklassen min er den med prestestudentene på seminaret. De er 19-20 år gamle, og de er enhver lærers drøm! De tar med ferskpresset limonade til

meg hver time, de ber meg om å bli igjen for å lære de mer, og de følger med på absolutt alt jeg sier. Jeg har undervist på tre ulike skoler i Oslo, og jeg aldri vært borti slike elever før!

På bare noen måneder har seminaristene og jeg knyttet nære bånd. I timene våre har jeg både felt tårer av latter, men også av sorg. Det var krig på Sri Lanka frem til 2009, så elevene mine vet godt hva det vil si å leve i krig. Og jeg kan fortelle deg at det er noe helt annet å høre en som er like gammel som deg fortelle om sine krigsopplevelser enn det er å se det på film eller på nyhetene. Derfor gir det meg så sinnsykt mye håp å se og hvor flinke de er til å bruke sine negative opplevelser på positive måter, og hvor bra de har klart seg.

Jeg er evig takknemlig for at jeg har fått mu-

ligheten til å komme hit, og for at jeg ikke trakk meg da alt virket så "uorganisert". Hvis du ønsker å utfordre deg selv, og samtidig være til nytte, kan jeg absolutt anbefale å jobbe frivillig i et utviklingsland. Bare pass på å ikke velge en organisasjon som tar seg godt betalt for at du skal være snill mot andre. Det er mange som faller i den fellen. Derfor valgte jeg å dra gjennom Caritas, som enkelt og greit satte meg i kontakt med sine partnere på Sri Lanka, gratis.

Men husk at du ikke trenger å dra til andre siden av jorden for å hjelpe andre; barmhjertighet har like stor verdi i alle land. Det

gjelder bare å åpne øynene, så vil du alltid finne noen du kan gjøre noe for, også i Norge hvor vi har det så godt.

5 på Mariaholm

**Hva tenker egentlig katolsk ungdom om SKAM?
Jeg var på vårsamling og møtte 5 SKAM-seere og
stilte tre spørsmål:**

Sara Daae

- 1) Jeg tror og håper det blir Even.
- 2) Jeg vet ikke om man kan lære så mye fra SKAM, men av Sana kan man lære å være åpen om religionen sin og å sette grenser.
- 3) Noora kan man jo lære noe av, hun kan generelt mye og er ganske smart, blant annet når hun hjelper Vilde. Man kan lære forskjellige ting av alle og spesielt Sana som sagt.

Rebecca Nguyen

- 1) Jeg føler kanskje det blir Sana, mest fordi hun er kul og ikke har fått sin stemme ennå.
- 2) Ja, særlig hvis Sana blir hovedperson, fordi hun er ganske sterk i sin egen tro.
- 3) For det første Noora, hun har en tydelig stemme når det kommer til voldtekt. Sana kan man også lære noe av som sagt fordi hun står for sin tro. Isak kan også være et forbilde når det kommer til å være seg selv.

- 1) Hvem tror DU blir hovedperson neste sesong?
- 2) Tror du at du kan lære noe som kristen av å se på SKAM?
- 3) Hvilke karakterer kan man lære noe av?

Cecilie Beichman

- 1) Jeg er usikker, men tror at det kan bli Vilde.
- 2) Ja, at man må være der for hverandre og være gode medmennesker og venner, uansett hva.
- 3) Sana, fordi hun klarer å stå opp for religionen sin uten å rakke ned på andres tro.

Sofie Aceveda

- 1) Jeg tror enten Vilde eller Sana.
- 2) Det spørs. Dersom Sana blir hovedperson kan man kanskje lære noe om religion siden hun kan mye om kristendommen og andre religioner.
- 3) Kanskje Noora fordi hun har mye fornuftig å si sammenliknet med de andre karakterene.

Ludvig Hareide

- 1) Sana, fordi nå har vi tatt for oss homoseksuelle, så nå er det muslimenes tur.
- 2) Nei, du kan lære mye rart, men ikke noe kristenrelatert.
- 3) Jeg har lært av Noora at det er bra å være seg selv.

Ny Rekord for Adventsaksjonen!

Adventsaksjonen 2016 er nå offisielt over og vi i Karitativt utvalg har den store gleden å annonsere at hele 654 000 kr ble samlet inn!! Det er over 250 000 mer enn året før, og i tillegg en all time rekord! Det er ingen tvil om at både tema og land har hatt noe å si for hvor bra aksjonen gikk; Utdanning er noe som står folk flest nært og som man har et bevisst forhold til, samtidig som mange katolikker i Norge har en spesiell tilknytning til landet Vietnam, enten ved at de selv er derifra, eller fordi de har familie eller venner derifra. Derfor har vi sett masse aktivitet fra Kristiansand i sør helt til Tromsø i nord, og vi har vært vitne til en dugnadsånd uten like.

Fra venstre: p. Andreas Rupprecht SM, Aleksandra Sramkowska, Henrik Greve, Mathias Ledum, Martha Skretteberg og Alexander Golding

Aksjonen engasjerte ikke bare ungdommer, men hele menigheter var med og bidro i både stort og smått. Til sammen engasjerte over 30 menigheter seg i tillegg til de fem katolske skolene i Norge, noe som har vært til stor inspirasjon for oss i utvalget. Vi håper at vi med disse pengene kan gjøre en ekstra innsats for prosjektet som skal gi sårbare barn i Vietnam den utdanningen de har krav på. Tusen takk for denne gang, vi håper at det brennende engasjementet etter å hjelpe kan fortsette selv om Adventsaksjonen er over for denne gang.

Hva kan du bidra med i NUK?

Flere ganger har vi i Q fått spørsmål som: "Hvordan kan jeg bli leder på leir?" eller "Hvordan kan jeg engasjere meg mer i NUK?". Her får dere svaret fra ekspertene, nemlig Joakim Ramse, NUKs leder.

Som katolikker er vi en minoritet i Norge – de fleste er ikke som oss, men vi vet omtrent hvordan vi liker å ha det – Guds rike på jord er jo det vi ønsker å skape. Derfor er det viktig å finne ut av hvordan vi sammen kan jobbe for å få til dette! Hver og en av oss har en rolle, og ved å lytte til Guds kall finner vi ut hvordan vi best kan bidra til det. Derfor gleder det meg å høre at det er så mange som er interessert i å finne ut av hva de kan bidra med i NUK. **Jeg har samlet en oversikt over ulike måter å engasjere seg, for NUK-medlemmer mellom 13 og 18 år, i syv punkter nederst.**

I tillegg til at vi unge er en viktig del av Kirken i dag, er vi også avgjørende for Kirkens fremtid. Jeg tror det er viktig at vi holder sammen og fokuserer på det vi har til felles, for at denne fremtiden skal bli best mulig. Har du hørt begrepet "splitt og hersk"? Hvis vi blir for opptatte av forskjellene og uenighetene internt i Kirken, tror jeg ikke vi vil få en god fremtid – dessuten er det svært "uka-tolsk", for Kirken er ment for alle, katolsk betyr allmenn eller for alle. Derfor er punkt 1 i listen min ganske generelt, men kanskje det viktigste punktet der, og noe alle definitivt kan være med på!

1. **Skaffe seg et stort nettverk med andre unge i menigheten og landet** – noe man blant annet kan gjøre på arrangementer, lokallag, skoler og alle steder der unge katolikker møtes. Det beste vi kan oppnå er et aktivt, inkluderende fellesskap der vi stiller opp for hverandre!
2. **Styre lokallag og arrangere samlinger på menighetsnivå** (arrangere en gjenforening etter leir, stille til valg som kasserer i lokallaget, et cetera)
3. **Adventsaksjonen og fasteaksjonen**
4. **Andre karitative aktiviteter i lokallagene** – følg med, her kommer mye spennende snart!
5. **Ta kurs** så man kan være leder ved fylte 18 – se våre kurs på NUK.no
6. **Delta som aspirantledere på nasjonale leirer** når du har tatt kurs
7. **Ta verv** som lokallagsleder, distriktsrepresentant eller melde seg til et utvalg i NUK som interressert. Kontakt oss (NUK.no) eller snakk med en bekjent fra et utvalg dersom du ønsker det!

Den hellige

Josef av Cupertino

- Skytshelgen for studenter som skal ta eksamen, for astronauter, piloter og flypassasjerer

I 1603 ble Josef Maria Desa født i landsbyen Cupertino i det som i dag heter Italia. Han var mye sint, klumsete og glemsk, men også ydmyk og tålmodig. Josef er blant annet kjent for å ha bestått eksamen da han skulle bli prest selv om han kun kunne ett eneste bibelvers. Dessuten har han kallenavnet «den flyvende munken» fordi han opplevde mange tilfeller av levitasjon – det vil si at han lettet fra bakken, særlig når han ba.

Da Josef var liten bodde han sammen med moren sin, som var veldig fattig og som syntes at Josef var en byrde å måtte ta vare på. Hun var ikke snill mot ham, og i tillegg til dette var Josef veldig syk, og hadde problemer med å gjøre de enkleste ting i hverdagen. Han var rett og slett ikke så smart, og hadde ingen venner.

Josef prøvde hardt å både få seg en jobb, og å få lov til å bli med i et kloster, men ingen ønsket ham fordi han var for dum, klumsete og glemsk, så han måtte til slutt vende hjem til moren. Dette var ikke mo-

ren glad for, så i et forsøk på å bli kvitt ham gikk moren til broren sin, som var en fransiskaner hos konventualene. Her fikk han lov til å jobbe som stallgutt. Her utviklet Josef seg til å bli en mild mann som hadde en ånd av bønn og bot. Han fikk etter hvert lov å bli munk i ordenen, og startet samtidig på presteutdannelsen.

Men studiene var vanskelige for Josef, og han slet med å henge med. Han klarte til slutt å lære seg å tolke ett bibelvers, men kun ett. Heldigvis var det nettopp dette bibelverset biskopen spurte om på eksamen! Så da kunne Josef bli prest, og dette gjorde han med perfeksjonisme.

Det var etter fem år som prest at han begynte å oppleve levitasjon og andre ekstraordinære ting. Han opplevde blant annet at han fløy opp i et oliventre og knelte på en gren i en halv time!

Men Josef var så overfølsom at hver gang noen nevnte Gud, kom han i en tilstand av ekstase. Og da var det ikke mulig å få kontakt med ham. Dermed

ble han utelukket fra mye i ordenen, og ble behandlet veldig strengt. Josef tok derimot det hele med tålmodighet og lydighet. I stedet for å feire messe gikk han rundt i gatene, og folkemengder samlet seg om ham for å høre hva han hadde å si. Dette var det ikke alle som likte, og etter litt kom det klager på ham. Klagene ble undersøkt, men ingen fant noe kritikkverdig. Du skulle tro at de da ville frikjent ham, men nei da. Josef ble sendt rundt til ulike kloster, måtte til slutt leve i isolasjon. Han satt altså praktisk talt i fengsel.

I 1663 døde Josef etter fem uker med sykdom. Etter hans død ble det meldt om flere mirakler ved graven hans, og en helligkårsprosess ble åpnet. Men da Josef ble helligkåret den 16. juli 1767 var det ikke for sine levitasjoner, men for sin ekstreme tålmodighet og ydmykhet.

Hans minnedag er 18. september, og en bønn til ham er laget som kan bes før man har en eksamen:

«O Great St. Joseph of Cupertino who while on earth did obtain from God the grace to be asked at your examination only the questions you knew, obtain for me a like favor in the examinations for which I am now preparing. In return I promise to make you known and cause you to be invoked. Through Christ our Lord. St. Joseph of Cupertino, Pray for us. Amen.»

Det sies at folk har sett Joseph sveve over bakken, og ikke bare en gang, men opp til 70 ganger!
 Dette pleide å skje da han feiret messe eller hadde samtaler med Gud.

Skam eller frykt

Hvorfor skammer vi oss, og kan det ha konsekvenser for troen vår?

at Jesus var perfekt menneskelig (menneske på en perfekt måte), men ikke at han var det perfekte mennesket. Jesus

tur, mener jeg her å peke på hele din form som menneske. Det inkluderer det at du er en bror, sønn, student, kjæreste.

meg». Betydningen her er dobbel: På den ene siden skal vi selv se for oss å være i Mesterens sted, og fortelle dem vi kjen-

//

For deg, er det å være en god bror, sønn, student og kjæreste det samme målet som det å være et uttrykk for Jesus?

Mange oppfatter skam som et negativt ord, og unngår derfor å tenke over hvorfor man skammer seg. Så fort man kjenner skammen krype inn, vender man ryggen til den og prøver å fylle tankene men noe annet. Men det er viktig å bruke skam på en positiv måte. Vi skammer oss når vi har gjort noe galt. Skam er en påminnelse om våre begrensninger.

er, som Johannes sier det, den andre Adam for menneskeslekten. Jesus ble innsatt som stamfar for alle dem som kaller seg kristne, og vi skal da ikke skille mellom Jesu menneskenatur og vår egen. Slik kan vi forstå hvordan vi kan la Jesus leve med og i oss, for å delta i denne velsignede og nye menneskeslekten.

For deg, er det å være en god bror, sønn, student og kjæreste det samme målet som det å være et uttrykk for Jesus? Når du hører lesningene fra Det nye testamentet om Jesus, hører du da hvordan ordene fester seg på sinnet, og venter på å få uttrykke seg overfor andre? – overfor din søster, foreldre, lærer, medelever og kjæreste. Jeg sjekker dagens lesning

ner at barna ikke skal holdes utvitende eller utenfor – i motsetning til hvordan mange i dag snakker om barn som noe som først og fremst skal skjermes. På den andre siden skal vi også se oss selv i disse barna, og tenke på hvordan vi kan komme til Mesteren som barn, like tillitsfulle og ærefryktige. Men denne artikkelen skal handle om skam. Så

//

Jeg skriver dette også for at du bør spørre deg selv om hvorfor du føler skam.

Skam er et rop fra Gud om at du kan vende tilbake til Ham, uansett hva du har gjort. På katolsk sier man

Vi søker altså å arbeide med vår menneskelige natur og gjøre den lik Jesu egen menneskenatur. Når jeg skriver na-

mens jeg forbereder denne teksten, og finner der at Jesus bryskt beordrer sine disipler om å «La barna komme til

jeg ønsker å si at skam skal og bør være godt. Det skal være godt å føle på det at man har vært mindre enn sitt potensi-

ale, det vil si å ha sklidd ut av denne perfekte menneskeligheten – fordi du vet hvor du skal søke svar, om du ikke visste det hele tiden. Det kan gjelde litt større feil i et forhold til et annet menneske. Kanskje har du oversett lillebroren din i flere måneder? El-

ler så kan det være litt mindre feil, som å være sløv i forsvar på fotballbanen og gjøre slik at motstandneren scoret et mål. Men i begge tilfeller er det viktig å møte skammen uten å vike, og å ta den ved hornene. Denne følelsen av skam er en bekreftelse

av din menneskelighet, og dypest sett en lengsel tilbake til det perfekt menneskelige.

Jeg skriver dette også for at du bør spørre deg selv om hvorfor du føler skam. Mange blander frykt med skam. Dessverre er det foreldre som

lærer barn å frykte, i stedet for å skamme seg. Om du opplever dette, er det viktig å forstå at det ikke skam, men frykt. Frykten skal vi bekjempe; skammen kan gjøre oss til bedre kristne.

Qltur

Å finne Gud i alle ting - ignatiansk veiledning for (nesten) ALT mellom himmel og jord

Presten min anbefalte meg denne boken da jeg bombarderte han med spørsmål om kall og om livet. Hva er Guds plan for meg, og hvordan vil Han at jeg skal leve livet mitt? Skal jeg bli nonne eller skal jeg gifte meg? Hvordan kan jeg takke Gud for ting jeg hater, som å stå opp om morgenen? "Å finne Gud i alle ting" er en av bøkene jeg har lært mest av, noen gang. Og tro meg, jeg har lest mange bøker.

grunnleggeren av Jesuittordenen. Men da jeg åpnet boken på en tilfeldig side for å sjekke om innholdet var like kjedelig som bildet av Ignatius, fikk jeg et lite sjokk; der var svarene på ting jeg hadde grublet over i evigheter.

Livet byr på vanskelige valg, hvor alle mulighetene virker like gode, eller like dårlige. Det er nettopp dette som gjøre det til et dilemma. Da er det

venter Du av meg?!" Hvis du kjenner deg igjen, så må du på liv og død lese denne boken. Jeg vet at dette er et ekstremt utsagn, men jeg våger å si det likevel: du vil aldri se ting på samme måte etter at du har lest "Å finne Gud i alle ting".

Forfatteren bak boken er ingen annen

for Hollywoodstjernen Andrew Garfield under inspillingen av "The Silence", som går på kino nå.

James Martin gjør en strålende jobb når han forklarer hva det vil si å finne Gud i alle ting: å finne det positive i det negative, å se Gud i alle mennesker, ting og situasjoner, å finne

//
Jeg vet at dette er et ekstremt utsagn, men jeg våger å si det likevel: du vil aldri se ting på samme måte etter at du har lest "Å finne Gud i alle ting".

I bokhandleren lot jeg meg nesten lure av den ikke så interessante forsiden; et bilde av Ignatius av Loyola,

lett å bli frustrert, og man kan til og med tenke: "Gode Gud! Hva i huleste vil Du at jeg skal gjøre!? Hva for-

enn kjendispresten James Martin, som har hele 41,3 tusen følgere på instagram, og som var mentor

fred i deg og rundt deg. Det er en måte å se verden på gjennom Guds øyne.

Hacksaw ridge

Passion of the Crist regissør Mel Gibson er tilbake med nok en storfilm! Hacksaw Ridge forteller den sanne historien om Desmond Doss, som tjenestegjorde i saniteten under andre verdenskrig. Utrolig nok reddet Doss nesten 80 liv uten å røre noe som helst form for våpen! Han er den eneste pasifisten som noen gang har fått en æresmedalje av det amerikanske militæret.

Desmond Doss er et forbilde for mange; han skammet seg ikke over sin tro og sine verdier, selv om alle andre lo av ham.

Det sterkeste øyeblikket i filmen er når Doss nekter å trekke seg tilbake fra krigssonen, selv om han har fått ordre om det. "Please God, let me save one more!" er bønnen han ber mens han løper frem og tilbake for å redde vennene sine.

Q digger denne filmen fordi den får frem menneskets beste sider, noe som er viktig å bli minnet på i en tid hvor mediene får oss til å tro at alt er krig og eledndighet.

Gratulerer med velfortjent dobbel Oscar seier!

La La Land

La La Land har vært årets store hit, og med god grunn!

Noen mener at skuespillerne ikke nødvendigvis har stemmer som Adele eller Andrea Bocelli, så for deg som ikke klarer å overse dette kan La La Land være til irritasjon. Men hallo, den har vunnet hele 6 Oscars, så Ryan Gosling og Emma Stone må ha gjort noe riktig!

Hovedpersonene i filmen, Sebastian og Mia, sliter med et dilemma som er typisk for mange unge idag: skal de gå for drømmekarrieren, eller skal de gå for

personen de elsker? Hvem i forholdet skal ofre sin drøm for at den andres drøm skal bli oppfylt?

Under de fargerike kostymene, de catchy sangene og den fabelaktige scenografien ligger det et dypt tema: hvor mye skal man ofre, og hvor mye skal man tenke på seg selv?

Nettopp derfor er denne filmen perfekt for alle typer anledninger; enten du skal se fredagsfilm med gjengen eller om du vil ha noe som får de filosofiske tankene igang.

Meninger

Ingen skam å følge Ham

Noen ganger tenker jeg på hva Jesus ville sagt dersom han var her på jorda og så hvordan ting er i 2017. Hva han hadde tenkt om at folk med «feil» hudfarge og religion ikke slipper inn over alt i verden? Hva

tyr. Ja, og noen ganger lurar jeg litt på hvorfor så mange kristne er så utrolig opptatt av å følge hvert ord i bibelen, men ordene «Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket

å elske andre som vi elsker Jesus?

Mitt poeng er ikke at ting var bedre på den tiden, men heller at vi kanskje noen ganger, og kanskje spesielt nå rundt påsketider, bør huske på hva Jesus ba

(2004) er det en jente som stiller seg opp foran resten av jentene på skolen og sier «I wish we could all get along (...) I wish I could bake a cake filled with rainbows and smiles and everyone would

//

Ikke for å bli for klisjé og «politisk korrekt» her, men er det ikke på tide at vi i 2017 klarer å se på et annet menneske og tenke at forskjellene mellom oss faktisk ikke betyr så veldig mye?

hadde han syntes om at folk kaller hverandre alle mulige stygge ting, skjult bak et egg eller ordet «anonym»? Hva hadde han sagt når han fikk se at verdens 1% rikeste har like mye rikdom som resten av verden tilsammen? Jeg lurar på hva Jesus hadde sagt om at noen folk støtter mennesker med makt kun fordi personen kaller seg kristen, mens den samme «kristne» personen oppfordrer til hatytringer og ikke har forstått hva nestekjærlighet be-

dere, skal dere elske hverandre,» kan de fint velge å utelukke.

Ikke for å bli for klisjé og «politisk korrekt» her, men er det ikke på tide at vi i 2017 klarer å se på et annet menneske og tenke at forskjellene mellom oss faktisk ikke betyr så veldig mye? Jeg mener, Jesus selv var jøde, nærmest sosialist, mest sannsynlig ikke hvit, og venn med selv de sykeste menneskene. Så hvorfor er det så utrolig vanskelig noen ganger

oss om; hvordan han ønsket at vi skulle leve. Vi klarer kanskje ikke å leve som perfekte mennesker, men vi bør alltid streve etter å leve som gode mennesker. Det er ingen skam å stå opp for andre, eller for seg selv. Det er ingen skam i å si seg uenig med noen dersom du mener det de sier eller gjør er støtende eller slemme - selv hvis de kaller seg kristne. Kanskje spesielt hvis de kaller seg kristne.

I filmen «Mean Girls»

eat and be happy.» Det skal innrømmes at man der og da bare ler av hendelsen, spesielt når en av de andre karakterene så sier «She doesn't even go here!». Men poenget hennes er allikevel et poeng jeg syns man kan se litt nærmere på. Dette med å elske sine neste, men ikke bare familien, vennene, naboen og den skuespilleren du religiøst følger med på i favorittserien din. Det å ha et grunnleggende ønske om at alle – og da snakker vi alle – skal

ha muligheten til å ha det bra. Samme hvilken hudfarge du har, sus døde for våre synder, det betyr ikke at vi dermed skal gå ut og har rett til å snakke ut om sin mening. Greia er vel bare å gjøre det tet ligge igjen hjemme. Som Pave Frans så fint sa mot slutten av fjor-

// **Jesus døde for våre synder, det betyr ikke at vi dermed skal gå ut og synde hver eneste dag ved å støtte rasisme, kvinnehat, eller diskriminering på noe annet grunnlag.**

samme hva foreldrene dine heter, samme hvilken gud du tror på eller hva du spiste til middag i går. Er det ikke dette vi som kristne bør stille oss bak? Er det ikke dette Jesus ønsket? Jesus døde for våre synder, det betyr ikke at vi dermed skal gå ut og synde hver eneste dag ved å støtte rasisme, kvinnehat, eller diskriminering på noe annet grunnlag. Alle har rett til sin egen mening, og alle (i det minste her i Norge) med respekt, kjærighet og empati. Fokuser på å vise de rundt deg at du bryr deg, at du støtter dem, at du ikke kunne brydd deg mindre om eventuelle forskjeller mellom dere. Og la ha året: «A person who thinks only about building walls, wherever they may be, and not building bridges is not Christian. This is not in the Gospel.»

Visste du at... en enkel klem kan ha betydningsfulle helseeffekter?
Når vi klemmer hverandre produseres hormonet oxytocin i hjernen vår.
Dette hormonet senker stressnivået i kroppen og fremkaller følelser av ro og trygghet.

SKAM portrett

- Sana Bakkoush

Skam. Serien «alle» følger med på. Serien som fikk eldre damer til å diskutere hvorvidt William var bra for Noora, og som er grunnen til at Hartvig Nissen «Nis-

rakter som gjør alt annet enn å skamme seg, spesielt over hva hun tror på. Sana Bakkoush er en av vennene til Eva, Noora, Isak og de andre i Skam, og har

Sana svarer da det mange av oss har hatt lyst til å si hver gang noen dømmer oss for å være religiøse (men som kun Sana klarer å formulere i farta, fordi, du vet,

og er den karakteren mange religiøse unge trenger.

Gjennom å være denne trygge, sikre, troende personen i et megapo-

//

Gjennom å være denne trygge, sikre, troende personen i et megapopulært tenåringsprogram, har Sana inspirert mange til å ikke skamme seg over å være åpent religiøs.

sen» Vgs nå blir besøkt sinnsykt mange flere ganger i uka enn før. For de av dere som ikke har sett serien så er det en nettbasert dramaserie som handler om livet til noen ungdommer på Nissen videregående skole i Oslo. Hver sesong fokuserer på én rollefigur (Eva, Noora og Isak i de tre første sesongene respektivt), og følger dem gjennom vanlige og mindre vanlige dager.

Ikke bare tar Skam opp diverse situasjoner og problemstillinger der karakterene opplever å føle skam, men serien har også en viktig ka-

fått mye oppmerksomhet for sine sarkastiske kommentarer og kule, viktige (og ofte veldig sanne) replikker. Hun bruker hijab, og er ikke en som skjuler hva hun tror på, selv om hun noen ganger må innrømme at hun ikke er helt enig i hva religionen hennes sier. Det hun derimot er veldig klar på er at hat har med menneskene å gjøre, ikke religionen. Når Sana innrømmer for Isak (som har kommet ut av skapet) at kanskje hun tok feil når det gjaldt homofili, spør Isak «hva med Islam? Noe nytt og spennende å melde derfra?».

hun er en fiktiv person som følger et manus): «Islam sier det samme som alltid: at alle mennesker i denne verden er like mye verdt, og at ingen mennesker skal baksnakkes, krenkes, dømmes, eller latterliggjøres. Så hvis du hører noen bruke religion for å argumentere for hatet sitt, så ikke hør på dem. Fordi hat kommer ikke fra religion, det kommer fra frykt.» Dette er bare ett eksempel på hvordan Sana forsvaret troen sin samtidig som hun viser ikke-troende hvordan de aller fleste troende er som mennesker. Hun går foran med et godt eksempel,

pulært tenåringsprogram, har Sana inspirert mange, inkludert undertegnende, til å ikke skamme seg over å være åpent religiøs. Hun er selvsikker, vet hva hun tror, men klarer samtidig å tenke selv. Sana viser at det å passe inn ikke trenger å kræsje med å tro på Gud. Det blir det samme om du er kristen, muslim, jøde eller la oss si hindu. Sana er et forbilde og styrker ikke-troendes forståelse og aksept for det å tro på noe større bak vitenskapen. Og derfor digger vi i Q-redaksjonen Sana!

// Siden du heller ikke har svar på alt, kan vi bare være enige om at det finnes ekstremt mye mellom himmel og jord som ingen av oss vet. Og istedenfor å sitte og kritisere min religion, kan du ikke bare respektere at vi har valgt ulike forståelsesgrunnlag?

- Sana

Qprest

Det viktigste med fasten

På fredager og gjennom hele fastetiden skal vi gjøre en botsøvelse, som kan være å avstå fra å spise kjøtt, men det finns også mange andre ting man kan gi avkall på.

Hvis du spiser godteri alt for ofte eller hvis du bruker for mye tid foran TVen, kan du gi avkall på dette en stund.

Det er to holdninger som er viktig når det gjelder det å faste.

Den første går ut på at faste er noe mellom deg og Gud. Jesus sier: "Når du faster, da skal

du både salve ditt hode og vaske ditt ansikt, slik at ingen ser at du faster, andre enn din Far i det skjulte; for ham er ingenting skjult, og han skal gi deg sin lønn.»

Vi faster ikke for å skryte av det eller for å sammenligne oss med andre. Men likevel kan vi faste sammen med andre: med familien, vennekretsen eller klassen. Vi kan bli enige om å gi avkall på det ene eller andre i fellesskap og å støtte hverandre ved å vise at den andre ikke er alene.

Den andre holdningen går ut på at fasten din skal tjene andre. Kirkefaderen Johannes Chrysostomos sa: «Ingen dyd kan være stor hvis den ikke blir ledsaget av fordeler for andre. Uansett hvor strengt du faster, om du sover på et hardt gulv, spiser aske, eller frembringer sukk til stadighet. Hvis du ikke gjør noe godt for andre, gjør du ikke noe stort.»

Vi kan for eksempel gi pengene vi hadde brukt på mat, godteri eller videospill til noen som trenger det mer. Vi kan

bruke den tiden som blir til overs til å besøke noen vi har glemt, eller ved å hjelpe noen som ikke klarer seg selv.

Og ikke minst kan vi også bruke litt ekstra tid på bønn – alene eller i fellesskap – som både kan føre oss selv og den vi ber for nærmere Gud igjen. Fastetiden er en mulighet til å gjøre noe for andre og for å bli bedre kjent med Gud.

Benytt deg av denne sjansen, for din skyld og for andres skyld!

Q tips fra Pave Frans

Hva kan du faste i år?

Vår kjære Pave Frans kom med noen virkelig gode fastetips i år.

Selvom dette nummeret av Q blir gitt ut lenge etter at fasten har startet, oppfordrer vi dere til å ta med Pavens visdomsord i hverdagen, også etter at fasten er over. Riv ut siden og heng den på veggen!

- Fast sårende ord og si oppløftende ord istedenfor
- Fast fra å være trist og bli heller fylt med takknemlighet
- Fast sinne, øv deg heller på å være tolmodig
- Fast pessimisme, bli heller fylt med håp
- Fast beskyrninger og stol heller på Gud
- Fast fra å klage og sett heller pris på de enkle tingene
- Fast fra å føle press og ty heller til bønn
- Fast bitterhet og fyll heller ditt hjerte med glede
- Fast fra egoisme og føl heller medlidenhet
- Fast sure miner og heller tilgi de som sårer deg
- Fast ord og vær heller stille så du kan lytte til Gud og de rundt deg

Spørsmål: Hvorfor er det ikke et sakrament å avlegge evige løfter for munk og nonne, når det er et sakrament å bli presteviet eller gift? Gjør dette at det ene blir mindre verdt enn det andre?

Svar:

Kirken har til sammen syv sakramenter. Ordinasjonens og ekteskapets sakramenter handler på en egenartet måte om de store valgene hver enkelt av oss gjør for sitt eget liv; om det kalles til et hellig liv for Gud og i Kirkens tjeneste som vi velger å følge. En katolsk legmann som velger å studere til prest, får opptak ved et katolsk presteseminar og tar, ved endt studium, imot ordinasjonens sakrament og velger å vie sitt liv

Fra løfteavleggelsen under ordinasjonen til pater Ole Martin Stamnestrø.
Oslo katolske bispedømme.

til tjeneste for Kirken. Ordinasjonens sakrament er uutslettelig og

uoppløselig. Vi sier til og med, veldig høytidelig, at den som er or-

dinert til prest i Kirken er "prest til evig tid på Melkisedeks vis". Det

sier noe om tyngden og betydningen av ordinasjonen og presteskapet i Kirken.

Men like stor tyngde og betydning har ekteskapets sakrament. Det er i utgangspunktet også uutslettelig og uoppløselig, selv om vi ikke fremholder på samme måte at de som er gift med hverandre på jorden også skal være et par i det hinsidige livet i himmelen. Sånn sett er de ikke et ektepar til evig tid. Båndet mellom de to ektefellene gjelder det jordiske livet, og ikke det himmelske. Der vil hver enkelt av oss være bundet med bånd til Gud og til alle de andre, som ett stort felleskap i Kristus. Ekteskapets sakrament gir en mann og en kvinne nåde til å leve sammen resten av livet i et samliv som nødvendigvis også er et seksuelt samliv, på en hellig måte. Ut av et slikt samliv vil det normalt fødes barn, og ektefellene har gjensidig

liserer for våre øyne, sentrale aspekter ved forholdet mellom Kristus og Kirken. Vi ser på forholdet mellom Kristus og Kirken som forholdet mellom en brudgom og en brud, der Kristus er brudgommen (den maskuline) og Kirken er bruden (den feminine). Når en mann blir ordinert til prest så er det som om han blir Kristus, som gifter seg med Kirken (bruden). I ekteskapets sakrament er det henholdsvis mannen og kvinnen som vies til hverandre som inntar disse "rollene", som respektive Kristus og Kirken. Men her er det viktig å understreke at dette skjer i sakramentenes mystiske forstand, og ikke på en slik måte at vi erfarer dette med sansene våre.

I ordinasjonens og ekteskapets sakramenter avlegges det løfter som har med hele vårt liv å gjøre. Men det finnes også løfteavleggelser i Kirken som har

Symbol på ekteskapet på et glassmaleri i en katolsk kirke i Tyskland.
Reinhardhauke.

der dem som er søstre/nonner samt munker i en klosterorden eller en kongregasjon. Når de har levd i klosteret/kongregasjonen en tid som noviser avlegger de evige løfter på at de

en ektefelle og forlate klosteret. Det er et stort og skjellsettende valg for hele ens liv, og det er svært høytidelig å avlegge evige løfter i klosteret. Hvorfor kan ikke det å avlegge evi-

// **Ekteskapets sakrament gir en mann og en kvinne nåde til å leve sammen resten av livet i et samliv som nødvendigvis også er et seksuelt samliv, på en hellig måte.**

ansvar for hverandre og sine barn på livets vei.

Begge disse sakramentene speiler og symbo-

med det å vie hele sitt liv til Gud å gjøre, men som likevel ikke regnes som et sakrament. Det er de evige løftene i ordenslivet, og det gjel-

vil leve resten av livet i fattigdom, kyskheter og lydighet til felleskapet og Gud. Dette innebærer blant annet at de ikke vil finne seg

ge løfter som ordenssøster eller munk få status av det å være et sakrament, spør vi kanskje da. Og er ikke dette urettferdig i og

med at det i det store og hele sett vil "ramme" kvinnene som velger å bli søstre, og ikke mennene som er mun-ker, da disse som oftest i tillegg velger å bli prester og mottar ordinasjonens sakrament? Hvorfor er det kvin-ne som ikke gifter seg, men som går i kloster og blir søstre, som ikke kan få den "statusen" å leve et sakramentalt liv? Noen vil nok si at dette aspektet ved Kir-kens forordninger og liv fremstår som litt urettferdig og kjønnsdiskriminerende. Som om kvinnes evige løfter ikke er like mye verdt som mennenes - og dermed som om kvinner og menn ikke har like stor verdi i Kir-ken.

Det er ikke så lett å gi et kort og konsist svar på disse spørsmålene. Men en sentral forklaring ligger i det at det er "bare" syv sakra-menter og de er alle innstiftet av Kristus selv. Han har ikke la-

i ordensliv". I denne forbindelse er det nok også noen som spør om hvorfor ikke or-denssøstre kan ordine-res til prester i Kirken. For ville ikke det vært rettferdig ettersom at mannen og kvinnen er skapt likeverdige av Gud, slik Kirken også tydelig forkynner? Den enkle forklaringen på dette er at Kirken følger en lang tradi-sjon fra de første krist-ne menigheters tid, der det kun er menn som kan ordineres til prest. Og dette har sitt forbilde i Kristus selv, som er en mann, og i den brude og -brud-gomsmystikken som både ordinasjonens og ekteskapets sakramen-ter har en sentral del i. I et moderne sam-funn som Norge i dag, fremstår det kanskje som litt "merkelig" at ordenssøstre ikke le-ver sakramentale liv på linje med ektefolk og prester, samt det at kvinner ikke kan bli prester i Den katolske kirke. Men denne læ-

Glassmaleri av st. Agustin, avbildet i Mexico.
Gio Terron.

endre på dette og si at "fra morgen så blir det helt annerledes og vi skal begynne å tenke på en ny måte om sakramentene våre".

i som mennesker, men likevel er det mulig å godta at det er sånn og leve med det. For andre katolikker er det kanskje mye lettere å godta de samme "pro-

//

Noen vil nok si at dette aspektet ved Kirkens forordninger og liv fremstår som litt urettferdig og kjønnsdiskriminerende.

get et eget sakrament for ordenssøstre, og Kirken kan ikke på egenhånd i ettertid bare si at "vi lager et åttende sakrament som skal gjelde søstre

ren og disse tradisjo-nene er veldig gamle i Kirken og utgjør dess-uten veldig sentrale grunnaspekter ved det katolske livet. Det er ikke bare for Kirken å

Hvis vi som katolikker noen ganger sliter litt med deler av Kirkens lære, så kan vi prøve å tenke at det er ikke absolutt alt vi kan for-stå og være helt enige

blematikkene", og det faller dem lettere å el-ske alt sammen slik det er. Vi er litt forskjelli-ge, men det viktige er at vi tror på det sam-me, nemlig Kristus.

Aksjemegleren og Fiskemannen

En rik aksjemegler var på ferie i Mexico. En dag tok han seg en tur på stranden. I det han stod å skuet utover havet, så han en fiskemann som rodde inn mot land. I båten var det en bømme, og oppi bømmen lå det noen tunfisk. Aksjemegleren gratulerte fiskemannen med dagens fangst, og spurte ham om hvor lang tid han hadde brukt på fange det.

“Jeg brukte ikke så lang tid, bare et par timer.” Da spurte aksjemegleren: “Hvorfor ble du ikke ute på sjøen for å fiske mer?” Fiskemannen svarte: “Fordi et par tunfisk er alt familien min trenger til middag. Det vi ikke spiser, selger jeg på markedet.” Aksjemegleren klodde seg i hodet: “Men hva gjør du med resten av tiden din da?”

Fiskemannen svarte: “Jeg står opp sent, fisker, leker med barna mine og tar en middagslur med konen min. Så inviterer jeg vennene mine for å ta et glass vin sammen og

spille litt gitar. Som du ser, fyller jeg hver time av dagen min.”

Aksjemegleren kremtet, og sa beskjedent: “Jeg har en doktorgrad i økonomi fra Harvard, kanskje jeg kunne hjulpet deg litt?” “Å?”- sa fiskemannen, og så spørrende opp på ham. “Hvis du fisket noen timer lengre hver dag, så kunne du fanget mer fisk og tjent mer penger. Med de pengene kunne du kjøpt en større båt, og fisket enda mer.” “Å?”-sa fiskemannen. “Og etter det da?” “Jo, etter det kunne du kjøpt enda flere båter,

og solgt fisken til en hermetikkfabrikk istedenfor å selge den på markedet. Etterhvert kunne du åpnet din egen fabrikk, og flyttet til Mexico City, så til Los Angeles, og til slutt til New York, hvor du kunne åpnet et hovedkvarter for fabrikk din og styrt alt derfra.”

“Men hvor lang tid vil alt dette ta?” spurte fiskemannen.

“Femten til tyve år”, svarte aksjemegleren.

“Og hva vil skje etter at jeg har flyttet til New York?”

Da lo aksjemegleren, og sa: “Det er den beste delen! Når tiden er inne kan du selge selskapet ditt på børsen, og tjene millioner!”

“Millioner!? Virkelig? Og etter det da?”

“Etter det kan du pensjonere deg! Du kan flytte til en liten landsby ved den mexicanske kysten, hvor du kan stå opp sent, fiske, leke med barna dine og ta middagslurer med konen din. Og om kvelden kan du invitere vennene dine for å spille gitar og drikke vin.”

“

Vivians Vits:

Jeg kjøpte meg en ny
kortstokk i dag, men
så fant jeg ut at fire av
kortene var knekt.

Bli med, meld deg inn!

www.nuk.no

